

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklēsiastikē Istorya, Eklogai Apo Tōn Istoryōn
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoreetus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XX. De obitu sancti Athanasii & de ordinatione Petri.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

Σέπατον οὐκέπολιορχεῖστο τινὲς γνώμηι, τῆς θέντεν εἴτα μὴ τείσας, τὸν φέρετης οἰκοίας γραφῖναι νόμον ἐκέλευσε. τοῦτον ὁ τῇ χειρὶ πέραθεις βεβαιῶσαι, οὐδὲ μίαν τοιχεῖν κεραίαν δέξεται. ὁ γάλακτος σιωπεῖσθαι. ἐπόδηγος δύτερος, καὶ ὁ τείτος καλαμος ταῦτα πάθος τούτου μεμψε, καὶ βεβαιῶσαι τὸν δυσεῖν νόμον σκέπτοντες φιλονείης, ἐσείδημον ή δεξιὰ καὶ τούμον ἐδέξασθαι. δείπνας ἃ πλήρες ήταν ψυχὴ γλυκύρη, οἷμοι φοινταῖν χεροῖν τὸν χαρεῖν διερρέει. καὶ τεπέκει τῷ οἴλῳν ὁ πρύτανις ὡς κοιτάσσατος αὐτοῦ. οὐδὲν οὐδὲν τοιχεῖν, καὶ τετον τῷ πτίσελῳν ἀπέφυνε πρεπόνα· διὰ μὴν τῶν φερετῶν γε γλυκύρην. τινὲς δύναμιν τῶν δικαιῶν δέχενται. διὰ τοῦτος ἐτέρας ὁμονοίας τῶν δρεσῶν αὐθορών τινὲς αὐθορίαν κηρύζουσιν. ἔπαιδα μὲν τὸν ὄχαλην προσβαλῶν τὸ ἐπίδοσις εὑμένη.

Κεφ. ί.

Πρὸ τῆς τοῦ ἀγίου Αἰθανασίου τελευτῆς, καὶ τῆς πέτρης χειροτονίας.

ΕΝΔΙΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ ἃ αἰθανασίας τοῦ νικηφόρου μητροπόλεως πολλὰς ἀγῶνας καὶ τὰς σταθεῖταις εφάνες, λύσιν τῶν τάναντων εἰληφότος, καὶ εἰς τινὲς τάναντων ἐλευθέραν βιότον μετατάντος, τάντος ἀνήρ αρίστος τὴν προεδρίαν ἐδέξασθαι περώτης μὴν τὸ μακαριαστέστείντος. Φυγιαμένης αὐτοῦ κεφαλῆς πάντων ἃ συμψήφων γε γλυκύρην, ἐτῶν ιερωμένων, καὶ τῶν ἐν τελφεῖ καὶ εἰώμασι. καὶ οὐ λαὸς ἃ ἀπας, ταῖς δύφημίαις ἐδήλων τινὲς ἀδόντων τῶν γναθανασίων συμμετέχεντες, καὶ συνηγένετον διοδημένην σωτῆν, καὶ τὰς παντάπτες σωτῆνα καὶ δύνατες τοσαντοῦ. διάτοι τέτοιο, καὶ τῶν δρεσηρέων συνέδραμον οὐ πελάσσοντες, καὶ τὰς ασκητικὰς καταλιπόντες πατείστρας οἱ ἐπείναις διάγονες, τὸν αἰθανασίεργον κληρονομῆσαι τὸν τάντον τοῦτον.

A tenebatur, Basilium denuo horratus est ut adversariorum partibus se se adjungeret. Cumque persuadere ei non potuisset, præceptum de exilio scribi jussit. Quod manus propriæ subscriptio ne firmate conatus, nullius litteræ apicem potuit exarare. Calamus enim contritus est. Cumque secundo ac tertio calamo idem contigisset, & nihilo minus Valens impium illud præceptum confirmare niteret, dextrâ subito concuti ac tremere cœpit. Cumque animus tetrore ac metu percussus esset, utraq; manu chartam dilaceravit. Quo facto moderator omnium Deus ostendit, & ut alii ista paterentur permisisse, & Basilium superiorē insidiis præstissime: ut per ea quidem quæ Basilio acciderunt, potentiam suam declararet: per ea vero quæ in aliis fieri permisit, optimorum virorum fortitudinem publico præconio exornaret. Et hic quidem Valens cum impetum fecisset, spe sua frustratus abscessit.

CAP. XX.

De obitu sancti Athanasi & de ordinatione Petri.

ΑLEXANDRIÆ vero, cum egrius pugil Athanasius post plurima certamina, & pares numero coronas, finem laborum sortitus & ad vitam dolorum expertem translatus fuisset, Petrus vir præstantissimus sacerdotium suscepit. Quem primus quidem Pontifex ille beatissimus suffragio suo designarat Episcopum: cuncti vero electionem comprobaverant, tam fæcilius Ordinis viri, quam Magistratus & honorati. Sed & universus populus latitudinem suam faustis acclamationibus declaravit. Hic namque Athanassi fædorum participes fuerat: eumq; & præsentem domi, & absentem foris erat Dcomitatus, & unā cum illo varia subiecerat pericula. Quam ob causam & vicini Episcopi Alexandriam confluxerunt, & qui in monasteriis degebant, relictis palæstris suis aderant, ut in Athanasi locum Petrus succederet postulantes.